

HỒI 20

HÌNH TÍCH CỪU NHÂN

Hai người khóc một lúc lâu bỗng quái nhân ngẩng mặt lên trời hú một tràng dài như đẽ trút bớt nỗi bi ai trong lòng, gạt lệ nói:

- Anh hùng không thể khóc được! Tiểu ân công, Hoạt tử nhân này có vài lời muốn nói.

Triển Bạch sau một hồi khóc lóc nỗi u oán trong lòng cũng vui được phân nào, nghe nói liền đứng dậy đáp:

- Lão tiên bối xin cứ dặn dò.

Hoạt Tử Nhân ngửa mặt lên trời thở dài:

- Nói ra càng thêm xấu hổ, huynh đệ ta thọ đại ân của ân công, nghĩ kiếp này khó lòng báo đáp cho xong. Không ngờ chẳng những không báo được cừu cho ân công mà ngay cả kẻ thù là ai cũng không biết thử hỏi huynh đệ ta còn mặt mũi nào sống trên thế gian này? Nhưng vì phải báo cừu cho ân công nên mới nhẫn nhục sống đến ngày hôm nay, hai ta cùng phé bỏ danh hiệu tự xưng Hoạt Tử Nhân và Tử Hoạt Nhân đồng thời phát thệ nếu chưa báo được cừu sẽ không dùng đến danh hiệu của mình. Qua mười năm nay hai ta điều tra lần theo dấu vết, nhưng vẫn không tìm ra được manh mối nào, mãi đến hôm gặp được Tiểu ân công mới phát hiện ra manh mối.

Triển Bạch giọng kích động:

- Kẻ đó là ai?

Hoạt Tử Nhân thở dài ai oán:

- Đó là nhân vật vang danh trong giang hồ, nguyên những người này cùng với ân công nghĩa kết kim lan, giang hồ bằng hữu gọi là Trung Nguyên thất hiệp. Không ngờ sáu người này lại đang tâm hãm hại nghĩa huynh của mình.

Triển Bạch run rẩy toàn thân:

- Lão tiên bối! Mau nói danh tánh của chúng ra!

Hoạt Tử Nhân lại thở dài:

- Một trong sáu người đó trốn ra tận Nam Hải không biết hiện giờ ra sao, một là Bá Vương Tiên Phạm Phi, còn lại là phụ thân của võ lâm Tứ công tử...

- Võ lâm tứ công tử?

Triển Bạch nghe như sét đánh ngang tai, toàn thân lão đảo suýt chút nữa ngã gục xuống.

Hoạt Tử Nhân thần thờ gạt đầu.

Triển Bạch hai mắt vằn lên những tia máu, gầm lên:

- Lãng Phong công tử chi phụ, Trích tinh thủ Mộ Dung Hàm?

Hoạt Tử Nhân gật đầu.

- An Lạc công tử chi phụ, Càn khôn chương Vân Tông Long? Đoạn Phương công tử chi phụ, Hồn nguyên chỉ Tư Không Tấn? Tường Lâm công tử chi phụ, Thanh Phù thân Kim Cửu?

Cứ mỗi lần Triển Bạch nhắc tới một người là Hoạt Tử Nhân gật đầu, song lão tiếp:

- Còn một người trốn ra Nam Hải là Ngân Phiến tử Liêu Sùng Hậu, hiện còn chưa rõ sống chết ra sao.

Triển Bạch hai hàng lệ chảy dài, giọng u oán:

- Xem ra mối thù này vẫn bối khó lòng trả nổi...

Hoạt Tử Nhân thở dài:

- Đừng nói tiêu ân công, cả huynh đệ lão phu nghe đến những cái tên này cũng mất hết nhuệ khí. Nếu không phải như vậy thì hai ta đâu định tự sát trong rừng tòng hôm họ.

Mấy câu nói của Hoạt Tử Nhân bỗng đâu vục dậy vài phân dũng khí trong lòng Triển Bạch, chàng nghĩ thầm:

“Mình không được yếu hèn như, vậy ít ra cũng phải khổ luyện thêm công phu tuyệt học giết được một vài tên để giang hồ biết Triển Vân Thiên còn có một hậu duệ đứng ra báo thù”.

Nghĩ đến đây, bỗng một tia sáng lóe qua trong não, chàng quì xuống nói:

- Lão tiên bối! tiên bối đã có giao tình với tiên phụ, xin nhận vãn bối làm đệ tử, vãn bối nhất định khổ luyện võ công để báo thù cho gia phụ.

Hoạt Tử Nhân thấy Triển Bạch quì xuống vội vàng đỡ dậy, nói:

- Tiêu ân công đừng làm vậy, lão phu thật không dám!

Triển Bạch thấy Hoạt Tử Nhân không bằng lòng càng không chịu đứng dậy, cuối cùng Hoạt Tử Nhân đành ôm Triển Bạch đặt lên ghế, nghiêm mặt nói:

- Không phải lão phu không có lòng muốn truyền thụ võ công cho ngươi. Võ công của lão phu đối phó với các cao thủ thông thường thì không thành vấn đề nhưng vẫn không phải là đối thủ của mấy người đó. Vậy lão phu đem hết công phu truyền cho ngươi cũng bằng vô dụng. Hơn nữa trong giang hồ một khi đã bá sự thì không thể khinh xuất bá người khác học võ công, làm như vậy chẳng hóa ra hại ngươi sao? Mặt khác, lão phu đối với ân công danh phận là nô bộc, nô bộc làm sao làm sư phụ thiếu chủ được?

Thấy vẻ thất vọng của Triển Bạch, lão an ủi:

- Tiểu ân công có thiên hạ đệ nhất kỳ thư trong người còn hơn cả mình sư chỉ giáo, lo gì không báo được cừu nhà.. Triển Bạch theo bản năng đưa tay sờ lên ngực, thấy trống không, một luồng khí lạnh lướt qua tâm khảm.

Hoạt Tử Nhân lấy quyển sách ra cầm nơi tay, hỏi:

- Quyển sách này do đâu mà ngươi có được?

- Do một tiền bối tặng cho văn bối.

Lão giả quyển sách ra liếc xem một cái lập tức gấp lại, rùng mình nói:

- Tiểu ân công còn nhỏ tuổi như vậy làm sao xem được sách này?

Triển Bạch vốn thật thà cứ đem cách thức dùng tay "đọc" sách ra kể cho lão nghe.

Hoạt Tử Nhân lúc đầu không tin, nhưng sau khi nhắm mắt sờ thử lập tức hiểu ra.

Đồng thời ánh mắt lão thoáng hiện một tia sáng thèm thuồng, lão cất giọng hỏi:

- Ai lại khăng khái đi tặng quyển kỳ thư giá trị liên thành như vậy?

Triển Bạch đem việc mình vào Mộ Dung sơn trang rồi gặp Lôi đại thúc, lão nhốt chàng vào thạch thất... vân vân kể ra một lượt, xong tiếp:

- Lôi đại thúc cũng có nói, luyện nội công này phải là đồng nam tử mới có thể đạt đến thượng thừa.

Bản thân Lôi đại thúc cũng có luyện nhưng tiến cảnh không nhiều.

Hoạt Tử Nhân chợt kêu lên:

- Thì ra là Lôi Chân Viễn!

- Tiền bối cũng biết Lôi đại thúc?

- Sao lại không? Lúc ta còn theo ân công hành hiệp giang hồ thường đi chung với hắn.

- Còn tiền bối? Có thể báo danh hiệu cho văn bối biết được không?

Sắc diện Hoạt Tử Nhân bỗng trầm hẳn xuống, trầm ngâm một lát, lão lắc đầu:

- Tiểu ân công lượng thứ, huynh đệ lão phu đã phát trọng thệ, khi nào chưa báo được thù cho ân công sẽ không báo danh báo hiệu với bất kỳ ai. Tiểu ân công cứ gọi lão phu là Hoạt Tử Nhân, bào đệ là Tử Hoạt Nhân là được rồi.

Triển Bạch thấy lão không chịu nói cũng không tiện hỏi thêm đành hỏi sang chuyện khác:

- Lão tiền bối nói nhờ gặp văn bối mới biết được phụ cừu là ai?

- Không sai! Đồng tiền trong túi vải hôm trước chính là Thanh phù tiêu một ám khí tuyệt nghệ của Thanh Phù thần Kim Cửu. Hơn nữa, Thần La Thiết Đám còn viết chữ chứng thực điều đó Triển Bạch chợt nhớ lại hôm trước Phí Nhất Đồng đọc cái gì mà cứ Kim Lăng, vội hỏi ngay:

- Có phải phủ đệ của Kim Cửu ở Kim Lăng?

- Phải!

- Còn Thần La Thiết Đám có phải là lão nhân bán lụa cưới la?

- Chính lão!

Nói đến đây chợt lão vỗ đùi đánh "Đét" một cái, nói:

- Thần La Thiết Đám hiện là tiền bối đệ nhân duy nhất còn sống trên giang hồ, ba viên thiết đảm cộng với sáu mươi bốn đường Kỳ hình chuông có thể nói là độc tôn giang hồ. Tại sao không tìm lão bái sư?

Triển Bạch như người chết đuối vớ được cọc kêu lên:

- Đồng lão tiền bối ở đâu?

- Đồng lão tiền bối hành tung vô định, nhưng nghe đâu thường xuất hiện nơi Yên Tử cơ ở Nam Kinh, có thể lão trú thân trong thập nhị động trên núi...

Triển Bạch không chờ Hoạt Tử nhân nói hết, vội đứng dậy thi lễ nói:

- Vậy vãn bối phải đi ngay. Ân cứu mạng, ân chỉ giáo, Triển Bạch nguyện khắc cốt ghi tâm!

Dứt lời quay người bỏ đi.

Hoạt Tử Nhận nhìn lại quyền kỳ thư vẫn còn trong tay mình, vội gọi với theo:

- Tiêu ân công! Còn quyền sách lão phu trả lại cho ngươi?

Triển Bạch quay lại lấy quyền sách nhét vào ngực áo, xong cáo từ đi ngay.